

**МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
БЕЛОРУССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ МЕЖДУНАРОДНЫХ ОТНОШЕНИЙ**

Кафедра востоковедения

МИНИЧ
Артём Викторович

**ТУРЦИЯ И НАТО В 80-Х ГОДАХ XX ВЕКА – НАЧАЛА 20-Х ГОДОВ XXI
ВЕКА**

Дипломная работа

Научный руководитель:
кандидат исторических наук,
доцент В.В. Одериха

Допущен к защите

«___» _____ 2024 г.

Зав. кафедрой востоковедения

кандидат исторических наук, доцент В.Р. Боровой

Минск, 2024

Объект исследования: международные отношения Турецкой Республики.

Предмет исследования: отношения Турецкой Республики со странами НАТО с 1980х годов до современного времени.

Цель работы: рассмотреть отношения Турецкой Республики со странами НАТО с 1980х годов до современного времени.

Методы и подходы исследования: описательный, сравнительный, аналитический.

НАТО является крупнейшим военным блоком в мире. Объединяя страны Европы и Северной Америки, альянс декларирует, что создан для защиты стран участниц от внешней агрессии. Турция была принята в альянс в годы холодной войны и была единственной страной-членом НАТО, которая имела протяжённую сухопутную границу с СССР- основным противником блока во время холодной войны. Турция занимает стратегически важное положение, благодаря которому, на нее возложена защита южного фланга НАТО.

Присоединение Турции к блоку в 1952 было воспринято не однозначно некоторыми членами альянса, которые не хотели провоцировать Советский Союз и считали, что Турция может стать причиной войны между СССР и НАТО. Кроме того, вызывают вопросы особенности внутренней политики Турции. Отношения страны с настоящими и будущими членами блока являются важным аспектом развития геополитики Европы, в том числе этот процесс мы наблюдаем и сегодня.

РЭФЕРАТ

Дыпломная работа: 65 старонкі, 44 выкарыстаных крыніц.

ТУРЦЫЯ І НАТА У 80-Х ГАДАХ XX СТАГОДДЗЯ – ПАЧАТАК 20-Х ГАДОЎ XXI СТАГОДДЗЯ

Аб'ект: міжнародныя адносіны Турэцкай Рэспублікі..

Прадмет: адносіны Турэцкай Рэспублікі з краінамі НАТА з 1980х гадоў да сучаснага часу.

Мэта працы: разгледзець адносіны Турэцкай Рэспублікі з краінамі НАТА з 1980-х гадоў да сучаснага часу.

Метады і падыходы даследавання: апісальны, супастаўляльны, аналітычны.

НАТА з'яўляецца найбуйнейшым ваенным блокам у свеце. Аб'ядноўваючы краіны Еўропы і Паўночнай Амерыкі, альянс дэкларуе, што створаны для абароны краін удзельніц ад знешняй агрэсіі. Турцыя была прынята ў альянс у гады халоднай вайны і была адзінай краінай-сябрам НАТА, якая мела працяглую сухапутную мяжу з СССР-асноўным супернікам блока падчас халоднай вайны. Турцыя займае стратэгічна важнае становішча, дзякуючы якому, на яе ўскладзена абарона паўднёвага флангу НАТА.

Далучэнне Турцыі да блока ў 1952 было ўспрынята не адназначна некаторымі чальцамі альянсу, якія не жадалі правакаваць Савецкі Саюз і лічылі, што Турцыя можа стаць чыннікам вайны паміж СССР і НАТА. Акрамя таго, выклікаюць пытанні асаблівасці ўнутранай палітыкі Турцыі. Адносіны краіны з сапраўднымі і будучымі членамі блока з'яўляюцца важным аспектам развіцця геапалітыкі Еўропы, у тым ліку гэты працэс мы назіраем і сёння.

ABSTRACT

Thesis: 64 pages, 44 references.

TÜRKİYE AND NATO IN THE 80S OF THE XX CENTURY – THE EARLY 20S OF THE XXI CENTURY

Object: international relations of the Turkish Republic.

Subject: the influence of syncretism on the development of Chinese ideas about the world of the dead.

Objective: to show the influence of religious syncretism on the formation of Chinese ideas about the world of the dead.

Methods and approaches: descriptive, comparative, analytical.

NATO is the largest military bloc in the world. Uniting the countries of Europe and North America, the alliance declares that it was created to protect the participating countries from external aggression. Türkiye was admitted to the alliance during the Cold War and was the only NATO member country that had a long land border with the USSR, the bloc's main enemy during the Cold War. Türkiye occupies a strategically important position, thanks to which, it is entrusted with the protection of NATO's southern flank.

Türkiye's accession to the bloc in 1952 was not perceived unequivocally by some members of the alliance, who did not want to provoke the Soviet Union and believed that Türkiye could cause a war between the USSR and NATO. In addition, the peculiarities of Türkiye's domestic politics raise questions. The country's relations with current and future members of the bloc are an important aspect of the development of European geopolitics, and we are still observing this process today.